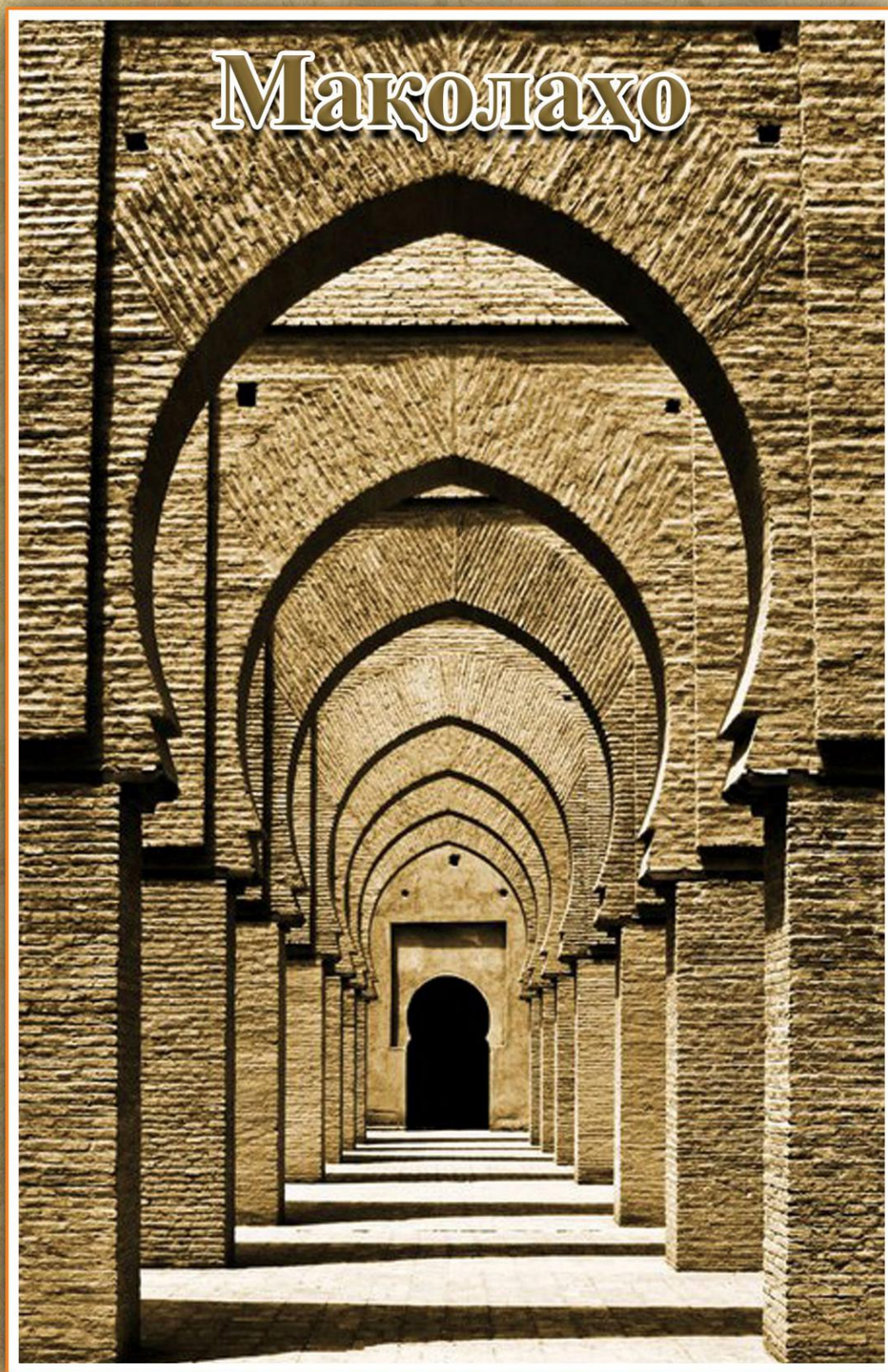

Пойгоҳи иттилоърасонӣ дафтари ҳифз ва нашри осори Мансури Ҳошими Хуросонӣ ҳафизахуллоҳ таъоло

Мавзӯи мақола:

**Мавҷудияти оли Саъуд;
Монеъӣ бузург аз мавонеъи
зуҳури Маҳдӣ**

Нависандаи мақола:

Дуктур Зокир Маъруф

Мавҷудияти оли Саъуд; Моневӣ бузург аз мавоневӣ зуҳури Маҳдӣ

Ин рӯзхо бори дигар шоҳиди ҷилвахое аз адами аҳлияти режими ҷаббор ва хунрези оли Саъуд барои ҳокимият бар сарзамини ваҳӣ ва сарпарастии уммулкурои ҷаҳони Ислом ҳастем; Режимо ки аз ҳамон оғоз шаклгирӣ дар бодаҳои наҷоди, бо шиъори такфири мусалмонони муҳолиф ва сарқӯби нидои мунтақидони худ, бар сари қор омада ва подшоҳии оли Умаяро бо мантиқи мустақбирона ва муфсидона эҳё намуд ва ҳокимияти ҷълӣ худро бо зулм ва ҷиноят ба рӯй хуни мусалмонони мазлум ва мустазъафи минтақа устувор сохт ва сипас дар ҳоле ки худро намояндаи Ислом ва танҳо мунодии тавҳид дар ҷаҳон мешумурад, ба оғӯши ғарб ғалтид ва ба урдугоҳи қуффор ва мушрикин пайваст ва бо сӯи истифода аз даромадҳои ҳосил аз ҳарамайнӣ шарифайн ва заҳоъири беҳисоби нафт дар шибҳа ҷазира, ба тасбити ҳокимияти золимон ва наشري ақойиди инҳирофӣ ва ширкомези худ дар ҷаҳон пардохт.

Имрӯз низ равиши ворисони писари Саъуд ва писари Абдулвахҳоб, ҳеҷ тағйире накардааст; Зеро инон ҳанӯз монанди ниёкони саффоқ ва ҷохталаб худ ҳозиранд барои ҳифзи ҳокимияти номашрӯъи худ ки ба лаккаи нанге дар ҷаҳони Ислом табдил шудааст, ҳар фитнаеро

Мавҷудияти оли Саъуд; Моневӣ бузург аз мавоневӣ зухури Маҳдӣ

дар миёни мусалмонон барангезанд ва ҳар садои муҳолифиро дар гулу хафа созанд; Ҳамчунонки то кунун бузурgtарин латамот ва коритарин садамотро бар пайкари ранчури ҷаҳони Ислом ворид сохтаанд ва бо ҳоким кардани хафақон ва фазои сарқуб ва ваҳшат дар сарзамини ваҳӣ, ҷоёе барои нақди аъмол ва сиёсатҳои ғайри Исломии худ боқӣ нагузоштаанд.

Оре, тардиенестки ҷаҳони Исломаз замони қудратгирии хонадони Саъд ба юмни ҳимоятҳои бедариг ва ҳамаҷонибаи Биританиё, бо шеби бисёр тунде ба тарафи завол ва инҳитоти сиёсӣ ва фарҳангӣ ҳаракат намудааст; Чароки бо рӯйи кор омадани ин режим тундравӣ мазҳабӣ, аз як сӯ рӯйкардҳои ифротӣ ва тангназаронаи ваҳҳобӣ ба сурати фазояндае дар миёни мусалмонон афзояиш ёфта ва ухувати Исломӣ ва ҳулки азими Набавӣ дар миёни онон, ҷоӣ худро ба хушунат, тақфир, тирур ва сарқуби якдигар дода, то ҷоёе ки дар асари таблиғоти таҳрик кунанда ва иғвогаронаи ин шарурон, чизе аз эҳтироми мутақобил, тасомух ва мудоро миёни мазоҳиби Исломӣ боқӣ намонда ва ҳатто адабиёти бисёре аз уламо ва муфтиён ба адабиёти авоми эҳсосотӣ ва бекорчиҳои кӯчагард монанд шудааст ва аз сӯйи дигар, сиёсати танишзоӣ ва ноором кардани ҷаҳони Ислом аз тариқи ташкил ва тақвияти гурӯҳҳои тақфирии муфсид ва ҳаросафкан монанди доъиш, ваъзиятеро ба вучуд овардааст ки мусалмонон дар ҳеҷ нуктае аз ҷаҳон рӯй оромишро намебинанд ва ҳамаи вақт ва нерӯӣ худро ба ҷоӣ муқобила бо душманони Ислом, сарфи муқобила бо якдигар мекунанд, то ба ниёбат аз тарафи куффор ва мушрикони ба таъзиф ва таҳриби якдигар бипардозанд ва аз як сӯ заминаро барои пешравӣ ва истилоъи ҳар ҷи бештари муттаҳид ва дустии қадимии оли Саъуд, режими ғосиби исроъил фароҳам кунанд ки битавонанд бо камтарин ҳазина ва мамоневат, Фаластин ва атрофи онро ба тасарруфи худ даровард ва аз сӯйи дигар майдонро барои ҷавлони низомӣ ва сиёсии абарқудратҳои ғарб ва шарқ дар кишварҳои Исломӣ боз кунанд то битавонанд ба баҳонаи мубориза бо терроризм, занону кӯдакон ва ҷавонони мусалмонро ба ҳок ва хун бикашанд ва нафту газ ва сойири манобеъи ононро ба ғорат бибаранд. Ин ҳамон чизе аст ки оли Саъудро ба дӯсти самимӣ ва ҳампаймони арзишманди Амрико ва исроъил ва душмани ғаддор

Мавҷудияти оли Саъуд; Монёӣ бузург аз мавонёӣ зуҳури Маҳдӣ

ва хатарноки кишварҳои мустақилли Исломи табдил кардааст!

Мутаъассифона мутталаъ шудем ки рӯзи гузашта ин режими саффоқ ва мунофиқ, ҳукми эъдоми теъдое аз муҳолифон ва мунтақидони мусалмони худ аз ҷумла яке аз олимони барҷастаи аҳли ташауъ ба номи шайх Намри Боқир Ал-Намрро бо баҳонаҳои воҳӣ ва иддаҳои собит нашуда, ба иҷро дароварда, дар ҳоле ки пайдост ҷурми бисёре аз онон, чизе ҷуз рӯшангарӣ алайҳи сиёсатҳои ин режими золим ва интиқод аз эъмоли ғайри Исломи он набудааст. Ҳар чанд муфтии муздур ва худфурухтаи ин режими Абдулазиз ибни Абдуллоҳи оли шайх, дар изҳоротӣ саҳиф ва бепоя ки нишон аз хиёнатпешагии ин Каъбаул Аҳбори замон дорад, ҳукми қатли ин мусалмонони мазлумро <<Бо таъя бар китоби Худо ва суннати Паёмбар>> дониста ва барои ҳифзи дин, обуру, ҷон, ақл ва моли мардум зарурӣ шумурдааст, аммо пур возеҳ аст ки изҳороти ин шайхи аъвар, мисдоқи боризи дурӯғ бастан бар Худованд ва Паёмбараш ва талбиси ҳақ ба ботил ва иёнат бар исму удвон аст ва ба ҳеҷ унвон наметавонад ин қабил аъмоли зидди Иломи ва ҷинояти ваҳшиёнаи оли Саъудро татҳир кунад.

Аммо гузашта аз ҳамаи ин мавзӯот, паёме ки воқеаи таъассф барангези ахир ва ба таври қуллӣ эъдоми бераҳмонаи олимони дигарандеш ва мунтақид дар Арабистони Саъудӣ дар худ дорад, ду нуктаи бисёр муҳим аст:

Нуктаи аввал инки бо иноят ба таъаллуқи шайх Намр ба ҷомеаи аҳли ташауъ, ин иқдоми режими оли Саъуд пеш аз ҳар чиз бар ихтилофоти фирқаи ва низоҳои мазҳабӣ дар ҷаҳони Илом доман мезанад ва мучибӣ аз ҳасороти ҷуброн нопазир ва ҳазинаҳои газзоферо барои уммати мусалмон ба бор меоварад ки масъулияти мустақимми он мутаваҷҷеҳи оли Саъуд ва ҳокимони сафиҳ ва қўтоҳфикри он аст; Ҷунонки гўи ин ҳокимони мунофиқ ва мағруз, на танҳо эътиное ба ҳифзи ваҳдати мусалмонон надоранд, балки иттифоқан ба дунболи дамидан дар оташи тафриқа миёни мазоҳиби Иломи аз тариқи ин рафторҳои таҳрикomez ва шарурона ҳастанд; Ба ин наҳв ки ба баҳонаи эъдоми як олими шиъа мазҳаб, шиъа ва сунниро ба ҷони якдигар бияндозанд ва мавҷи ҷадиде аз

Мавҷудияти оли Саъуд; Моневӣ бузург аз мавоневӣ зухури Маҳдӣ

мунозиёти мазҳабӣ ва ғачойӣ хунинро дар аксои нуқоти ҷаҳони Ислом калид бизананд; Хусусан бо тавачҷух ба сиёсатҳои ғалат ва содалавҳонаи бархӣ ҳокимиони шиъа дар кишварҳои монанди Эрон ки ба ҷойи мудирияти бӯхрон ва хунсо намудани тавтиъаи оли Саъуд, бо шулуғкорӣ ва таҳрики эҳсосоти мазҳабии мардум бидуни ҳидояти онҳо дар ҷиҳати саҳиҳ, ба ташдиди ихтилофот миёни аҳолии мазоҳиби мепардозанд.

Нуктаи дувум ки аз ҳар нуктаи дигаре муҳимтар аст ва бо ин ҳол, аз ҷаҳми бисёрӣ аз мусалмонон пӯшида монда, он аст ки ин қабил ҷинояти сирқубгарона дар Арабистони Саъудӣ, занги хатарӣ ҷиддӣ ва ҳушдорӣ таккондиҳанда барои мусалмононе аст ки бо назар ба ривоёти мутаботири Исломӣ, дар интизори зухури имом Маҳдӣ аз Маккаи муъаззама ба сар мебаранд; Ҷароки вақте оли Саъуд ба унвони мутаваллиёни ин шаҳр, ҳеҷ шахсияти муслеҳ ва мунтақидро дар сарзамини худ таҳаммул намекунанд ва сар аз бадани ҳар олими мусалмоне ки амри ба маъруф ва наҳӣ аз мункар намояд ҷудо мекунанд ва барои ин кор аз ҳеҷ эътироз ва муҳолифате низ дар миёни мусалмонон парво надоранд, рӯшан аст ки бо имом Маҳдӣ низ дар сурати зухур ҳамин корро анҷом медиҳанд ва он гоҳ аз дасти ин мусалмонони мунфаъил низ дар беҳтарин ҳолати мумкин, корӣ бештар аз ҳамин воқунишҳои эҳсосӣ ва гузаро дар ҷанд нуқта аз ҷаҳони Ислом бар намеояд! Ин ба маънои он аст ки мавҷудияти оли Саъуд, аз бузургтарин мавоневӣ мавҷуд бар сари роҳи зухури Маҳдӣ аст ва то ҳангоме ки ин ҷабборон бар Макка ва Мадина ҳукм меронанд, имконе барои зухури он ҳазрат вучуд надорад. Аз ин рӯ, яке аз муқаддамоти воҷиб ва иҷтиноб нопазир барои зухури он ҳазрат ки ҳамвора мавриди иноят ва таъкиди ҳазрати аллома Мансури Ҳошими Хуросонӣ ҳафизаҳуллоҳ таъоло қарор дошта, ҳалаъи яди оли Саъуд аз пардадорӣ Каъба ва ихроҷи онон аз ҳарамайнӣ шарифайн аст; Ҳамчунонки ин олими басир ва вафодор ба Маҳдӣ, дар баҳше аз китоби шарифи <<Бозгашт ба Ислом>> зимни ишора ба адами салоҳияти оли Саъуд фармудааст:

<<Азли онон аз тасаддии ҳарам ва супурдани он ба Маҳдӣ, воҷиб аст; Ҳамчунонки ихроҷи онон аз Макка, балки

Қазиратул Араб, ба иқтизои вучуби ихроҷи мушрикони аз он, вочиб аст; Чунонки Худованд фармудааст: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِنَّمَا﴾¹ <<Эй касоне ки имон овардед! Чуз ин нест ки мушрикони наҷасанд, пас баъд аз ин солашон ба Масҷидул Ҳаром наздик наҷасанд>>; Хусусан бо таваҷҷуҳ ба инки Макка, бинобар ахбори мутаботир, паноҳгоҳи Маҳдӣ пеш аз зуҳури ўст² ва бо ин васф, истелоъи золимон бар он, хатарӣ ҷиддӣ барои ў шумурда мешавад ва таъён бар ҳамаи мусалмонон вочиб аст ки ҳар чи зудтар, истелоъи золимон бар ин шаҳро бартараф кунанд то амният ва имкони зуҳури Маҳдӣ дар он, фароҳам шавад. Ҳар чанд ҷангидан дар ин шаҳр, ба иқтизои ҳурмати он аз ҷониби Худованд, ҷойиз нест; Чунонки фармудааст: ﴿وَلَا تُقَاتِلُوهُمْ عِنْدَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ حَتَّىٰ يَقَاتِلُوكُمْ فِيهِ﴾³ <<Ва бо онон назди Масҷидул Ҳаром наҷангед то онгоҳ ки онон бо шумо дар он бичанганд>> Ва аз ин рӯ, ҷорae чуз қатъи дастрасӣ онон ба ин шаҳр аз хориҷи он нест ва чи басо қатъи робитаи мусалмонон бо онон дар заминаи иқтисодӣ, сиёсӣ ва фарҳангӣ, муқаддимаи ин корро фароҳам созад.>>⁴

Бо ин васф, рӯшан аст ки то ҳокимони оли Саъуд бо табхир дар коҳҳои заррини худ гом бармедоранд ва ҷоми шароби худро ба ҷоми шароби кофирон ва мушрикин мезананд ва ба ифсод дар сарзамини ваҳӣ идома медиҳанд ва бо тасарруфоти удвонии худ, байтулмоли мусалмонон ва даромадҳои ҳосил аз ҳаҷҷу умра ва фуруши нафтро алайҳи мусалмонон ва ба суди душманони Исломи ҳазина менамоянд, замина барои зуҳури Маҳдӣ фароҳам нест ва ин амр, таваққуъи нобачо ва хиёли хом хоҳад буд, дар ҳоле ки агар мусалмонон барои нобудии оли Саъуд ё дасти кам, қатъи яди онон

1. Тавба/ 28.

2. Нигоҳ кун ба: Абдулразок, Ал-Мусаннаф, ҷ11, с371; Муснади ибни Ҷаъд, с393; Ибни абӣ Шейба, Ал-Мусаннаф, ҷ8, с308; Муснади Аҳмад, ҷ6, с105, 259, 287, 289, 290, 316 ва 318; Муснади ибни Роҳувей, ҷ4, с121; Саҳиҳул Бухорӣ, ҷ2, с159; Саҳиҳул Муслим, ҷ8, с166, 167, ва 168; Сунани ибни Моҷа, ҷ2, с1350; Сунани абӣ Довуд, ҷ2, с310 ва 311; Сунанул Тирмизӣ, ҷ3, с317; Сунанул Нисой, ҷ5, с206 ва 207; Саҳиҳ ибни Ҳиббон, ҷ15, с157; Ҳокими Нешобурӣ, Ал-Мустадрок, ҷ4, с429, 431 ва 520.

3. Бақара/ 191.

4. Ҳошими Хуросонӣ, Бозгашт ба Исломи, с329 ва 330

Мавҷудияти оли Саъуд; Монеъи бузург аз мавонеъи зуҳури Маҳдӣ

аз Макка ва Мадина, иҷмоъе ҳосил намоянд, қодир хоҳанд буд ки масалан аз тариқи таҳримҳо ва фишорҳои иқтисодӣ дар кӯтоҳтарин замони мумкин, камари иқтисоди пушолӣ ва такмаҳсулии оли Саъудро ки беҳуда фарбеҳ шудааст, бишкананд ва заминаи суқути онро фароҳам созанд; Чунонки ба унвони намуна, бо таҳrimi Арабистон дар ду ҳавзаи хариди нафт ва умраи муфрада, касраи будичаи ин кишвар аз 98 миллиард доллар дар соли гузашта ки ба худии худ рукудӣ бесобиқа барои касри будича дар ин кишвар маҳсуб мешавд, ба чандин баробар хоҳад расид ва низоми иқтисодии ин кишварро комилан фалаҷ хоҳад кард. Бидуни шак заъфи шадиди низоми иқтисодӣ ва гардиши сармояи оли Саъуд, барои нобудии ин режим ё дасти кам водор кардани он ба тағйири равиши худ кофӣ хоҳад буд ва ин ҳамон чизе аст ки зуҳури Маҳдиро наздик хоҳад сохт ин шоъ Аллоҳ.

Бо наҳзати
«Бозгашт ба Ислом»
ошно шавед.

Пойгоҳи иттилоърасонӣ дафтари ҳифз ва наشري осори Мансури Ҳошимии Ҳуросонӣ ҳафизаҳуллоҳ таъоло

* Лутфан бар рӯй линки мавриди назари худ клик кунед.

Давои мавҷиб
басо

Саҳифаи Facebook
пойгоҳ

Саҳифаи Google Plus
пойгоҳ

Саҳифаи Telegram
пойгоҳ